

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 733/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Л., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., адвоката Н.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 63/13 од 10.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 380/16 од 12.05.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., адвоката Н.З., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 63/13 од 10.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 380/16 од 12.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 63/13 од 10.02.2016. године окривљени С.Л., је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 31.03.2012. године до 25.02.2013. године. Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 78.490,00 динара, а на име судског паушала износ од 17.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Према окривљеном С.Л. изречена је мера безбедности одузимање предмета кривичног дела ближе означених у изреци пресуде и одређено је да ће се ти предмети по правноснажности пресуде уништити.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 380/16 од 12.05.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и браниоца окривљеног С.Л., а пресуда Вишег суда у Врању К 63/13 од 10.02.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Л., адвокат Н.З., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те у том смислу као повреде закона означава чл. 438. став 2. тачка 2), 485. став 2. у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама дошло до истакнутих повреда закона, већ само препричава ток првостепеног поступка и понавља наводе изнесте у жалби на првостепену пресуду.

Полазећи од наведеног, имајући притом у виду да Врховни касациони суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, а како се из садржине образложења захтева не може закључити на коју евентуално повреду закона таксативно набројану у члану 485. став 4. ЗКП бранилац указује, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржан у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.